

**Magdalena tell me straight
Who's the one that your chest ate!**

M-am întors acasă la rude
la neamuri
să sărbătorim extincția unui membru
să-l simțim printre noi ca pe un ghostlimb
ne-a durut fenomenologic
dar am zîmbit amintindu-ne.

(adică nostalgic?)

Și tata jovial ca niciodată a pus mîna pe sicriu
și zîmbind n-a zis nimic
nici măcar „frecăței sau himalaya
supărarea e tot aia”

După ne-am dus din vară-n crăciun la bunica
să mîncăm sarmale like there's no tomorrow
și a venit vărul din italia al cuiva
privindu-ne pieziș a la spaghetti western
și cea care a ținut membrul în brațe
ne-a luat pe toți în marea ei incursiune
și l-a depănat pe trecut așa bine
că simțeam cum povestea trece prin mine

și a plîns și ritmat pe terține
și din ea ieșeau sunete animale
și din cameră oameni
și din casă rude
ca puroiul din gingia degetului mare
cînd ți se-n carnează unghia la picioare.

seara pe deal la spital
din mașina lui vărmiu vedeam
perseidele rare
venind la oraș
în luminile ultimelor discoteci rămase deschise
în spatele sicriilor din gropile concise
la care se rezumă ca un soi de minune
fiecare personaj din Marea Narațiune.

Paradoxul lui Xilofon

Poți să citești Odiseea sau revista de la Kaufland
Și să crezi că înțelegi așa de bine totul
Văzând cât control ai asupra prețurilor și narațiunii tale
Până când mâna grea și abuzivă de tată tradițional
Venit de pe Valea Jiului acum aproape o sută de ani
A emoțiilor te va păli peste obraz
Nici măcar material și-ți va spune
Că orice ar fi nu te vei întoarce acasă
Că ești acasă, că totul e apă,
Și poți să te plimbi prin sufrageria cuiva străin
Cu gura cât trei camere
Spunând absolut nimic
Și în tine să se reflecte ecoul unei generații
Într-o sinestezie de dragul expresiei,
Poți chiar să faci duș exclusiv în picioare într-o cadă
Pe care o ai de ani de zile și să zici
N-am timp sau atât s-a putut face
Cu un zâmbet tâmp, de self-help
Sau mai poți de asemenea să dai un telefon acasă,
Să întrebi ce fac ceilalți în totală lipsă de control
Asupra oricărei situații - tu cosmopolit de fel
Ai putea la fel de bine să înveți să prășești,
Să-ți iei două cărți; una despre agricultură
Alta despre cum să crești legume în ghiveci
Una de la anticariat alta de la o librărie semnificativă
Și să nu apuci să le citești niciodată,
Sau mai poți să dai interviuri la TVR și să pari un connaisseur
Un mare degustător de Unirea
Care gură de gură îți arată
Că ești din ce în ce mai departe de prietenii tăi,
Și mai poți să cazi și să te lovești la cap nasol,
Să ai o experiență de tip „înstrăinare”
Să te întorci civilizată la corpul tău ca la un străin,
Să te privești în oglindă și oglinda să fie cu două straturi
Clar vrăjită de un urmăritor
Poate chiar ai putea fi acela, follower-ul tău nebun
De pe instagram de când ai devenit celebru la iUmor™
Sau la emisiunile de tip Hai Cultura! DA! Sus Cultura E! E!
Unde te-ai fi întâlnit poate cu prietena unui critic literar
Cu care să dezvolți un dialog mai mult regizat

Despre ultima ta carte, o distopie fantastică
Deloc originală dar orientativ scrisă OK
Și ai chiar șansa să faci parte din public,
Să privești cu ochii studentului interesat
De ceea ce se va spune la berea de după,
Sunt chiar șanse să devii unul din poeții noi
Care îl învie pe dumnezeul cel vechi
Sau la fel de bine ai putea să taci din gură
Căci nimănui nu-i pasă dacă ai citit Odiseea
sau revista de la Kaufland.

ECUAȚIA

e pentru tine ca să știi
când vrei să fii artist și-ți renegi familia
pentru că CREAȚIE
nu te simți prost acum că n-ai timp pentru prieteni
pentru că LECTURĂ
când de fapt vrei să duci o viață de cuplu sănătoasă
în fiecare zi alături de același străin
pentru că PERFECT STRANGERS
da pentru tine ca să știi
că la fel ca sintagma clientul nostru stăpânul nostru
să faci tot ce-ți place și să-ți placă tot ce faci

e o prostie.

TITLURI

Vei deveni celebru și te vei culca
sau
poate când vei fi mare vei ajunge ficțiune
ca oamenii din cărți care sigur au coșuri nescrise pe spate
și vei vorbi după ani și ani de filosofie
despre viață
la fel ca bunica mea
și vei întreba ce e asta, nepoate? chitară sau vioară?
și eu îți voi da locul în autobuz
și voi spune triumfător: e o orgă electrică, tataie.

Vei avea partidul tău
și prietenii tăi cu terasă
cu bani și ultracentral
neîmpliniți profesional
sau doar împăcați
că mica noastră cultură uite
azi face primii pași gângurește aceleași cuvinte
pe care cei ce văd cât de prosastă-i micuța
le țin bine minte.

Vei ajunge un mediocru și te vei trezi
și nu vei vâna niciodată ursul sur
prin munții americii
și-ți vei aduce aminte de serile când above average
pe la etajul cinci
cu binoclul la ochi urmăreai bărbați goi
în blocul de vis-a-vis
ca la Hitchcock vorbind despre ei ca Hagi.

Ai avut mingea, n-ai dat la poartă
ai avut timp, ai timp
și vei deveni celebru
sau poate doar ficțiune
ambele variante sunt ok. sunt bune.

BESANÇON

Acum e frig în franța
așa de frig că sirenele nu înoată dezbrăcate
și evită să cânte
de frica amigdalitei.

Mi-ai zis într-o seară că m-ai plimba
pe câmpiile din Besançon
doar că vorbeai despre tine
și de cât de bine ți-era în fața căldurii
în spatele ferestrei
în mijlocul soarelui.

Eu m-am ridicat pe vârfuri să văd bazinul de la Dinamo
și tu te-ai lăsat pe vine
și atunci am știut că dacă m-ai ține de mână acum
ca în Besançon
n-ar fi vorba de mine.